

Sygnatura akt VII U 778/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Izabela Głowacka-Damaszko

Protokolant: Rafał Wyrwa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 maja 2013 r. w J.

odwołania G. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 15 maja 2012 r., znak: (...)

w sprawie G. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

odwołanie oddała.

Sygn. akt VII U 778/12

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni G. K. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 15.05.2012 r. (znak: (...)), którą odmówiono jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 01.05.2012 r. opierając się na treści orzeczenia komisji lekarskiej ZUS z dnia 07.05.2012 r., w którym uznano, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

G. K. ur.(...) posiada wykształcenie zasadnicze zawodowe – sprzedawca. Pracowała w zawodzie, a także jako aparatowa wód gazowanych, sprzątaczką, pakowacz. W okresie od 17.03.2008 r. do 30.04.2012 r. była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

/bezsporne/

W dniu 09.03.2012 r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o ponowne ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 03.04.2012 r. uznano, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy.

Również komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 07.05.2012 r. stwierdziła, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy. U wnioskodawczyni rozpoznano zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowego z wypuklinami

dysków, zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego z rwą kulszową lewostronną okresową, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego z zespołem bólowym przykręgosłupowym bez objawów korzeniowych i ubytkowych neurologicznych, blizny poparzeniowe okolicy łokcia prawego, powłok brzusznych i obu ud bez istotnego upośledzenia sprawności ruchowej, żyłki kończyny dolnej prawej bez zmian troficznymi bez cech stanu zapalnego.

Decyzją z dnia 15.05.2012 r. organ rentowy odmówił G. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy opierając się na treści orzeczenia komisji lekarskiej ZUS z dnia 07.05.2012 r.

/dowód: wniosek z dnia 09.03.2012 r. – k.142 akt rentowych ZUS;

orzeczenie z dnia 03.04.2012 r. – k.144 akt rentowych ZUS;

orzeczenie z dnia 07.05.2012 r. – k.149 akt rentowych ZUS;

opinia lekarska z dnia 07.05.2012 r. – k.54 akt orzecznicych ZUS;

decyzja z dnia 15.05.2012 r. – k.155 akt rentowych ZUS/

Biegły sądowy neurochirurg rozpoznał u wnioskodawczynie stan po oparzeniu powłok skórnych łokcia prawego, brzucha i obu ud (przed 12 laty) – bez dysfunkcji ruchowych, stan po urazie przeciążeniowym kręgosłupa lędźwiowego po wypadku w pracy w dniu 20.09.2006 r.: dźwignięcie ciężaru o wadze ok.15 kg, z bardzo silnym bólem L-S, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne wielopoziomowe w odc. lędźwiowo-krzyżowym kręgosłupa (L2-L3, L3-L4 i L5-S1) z przewlekłym zespołem bólowym lędźwiowo-krzyżowym typu lumbagii z rwą kulszową obustronną o zmiennym nasileniu, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne w odc. szyjnym kręgosłupa z zespołem bólowym szyjnym typu cervicalgii z rwą barkowo-ramienną obustronną, bardziej nasiloną w lewej kończynie górnej (z osłabieniem tej kończyny), nadciśnienie tętnicze z zespołem bólów i zawrotów głowy oraz zmiany żylakowe prawej kończyny dolnej bez zmian troficznymi. Zdaniem biegłego wnioskodawczynie jest częściowo niezdolna do pracy z ogólnego stanu zdrowia, na okres 1 roku.

/dowód: opinia z dnia 16.08.2012 r. z opinią uzupełniającą – k.11-13 i k.24/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie mogło zostać uwzględnione.

Zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił G. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Należy podkreślić, że Sąd będąc związany granicami zaskarżonej decyzji rozstrzyga, czy sporna decyzja jest prawidłowa w swoim przedmiocie, czy też nie.

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy - dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

Stosownie do treści art.17 ust.1 ww. ustawy, przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, do ustalenia jej wysokości oraz wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z art.57 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

3. niezdolność do pracy powstała w okresach wskazanych w art.57 ust.1 pkt.3 cytowanej ustawy albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Pojęcie niezdolności do pracy definiuje art.12 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Zgodnie z tym przepisem, niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W związku z okresowością przyznanego wnioskodawczyni świadczenia w postaci renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, ubezpieczona poddana została przez organ rentowy badaniom lekarskim. W ich wyniku, orzeczeniem komisji lekarskiej z dnia 07.05.2012 r. uznano wnioskodawczynię za zdolną do pracy i odmówiono jej dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Ponieważ sporna decyzja ZUS odmawiająca prawa do renty oparta została na orzeczeniu komisji lekarskiej, w toku postępowania sądowego niezbędne stało się przebadanie wnioskodawczyni przez biegłego sądowego neurochirurga, a zatem lekarza o specjalności adekwatnej do stwierdzonych u niej schorzeń.

Biegły sądowy neurochirurg rozpoznał u wnioskodawczyni stan po oparzeniu powłok skórnych łokcia prawego, brzucha i obu ud (przed 12 laty) – bez dysfunkcji ruchowych, stan po urazie przeciążeniowym kręgosłupa lędźwiowego po wypadku w pracy w dniu 20.09.2006 r.: dźwignięcie ciężaru o wadze ok.15 kg, z bardzo silnym bólem L-S, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne wielopoziomowe w odc. lędźwiowo-krzyżowym kręgosłupa (L2-L3, L3-L4 i L5-S1) z przewlekłym zespołem bólowym lędźwiowo-krzyżowym typu lumbagii z rwą kulszową obustronną o zmiennym nasileniu, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne w odc. szyjnym kręgosłupa z zespołem bólowym szyjnym typu cervicalgii z rwą barkowo-ramieniową obustronną, bardziej nasiloną w lewej kończynie górnej (z osłabieniem tej kończyny), nadciśnienie tętnicze z zespołem bólów i zawrotów głowy oraz zmiany żylakowe prawej kończyny dolnej bez zmian troficznych. Zdaniem biegłego wnioskodawczyni jest częściowo niezdolna do pracy z ogólnego stanu zdrowia, na okres 1 roku. Biegły nie stwierdził związku obecnej niezdolności wnioskodawczyni do pracy z wypadkiem przy pracy wskazując, że uraz przeciążeniowy z dnia 20.09.2006 r. był czynnikiem zewnętrznym, nakładającym się istniejące przewlekłe zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa, które istniały niezależnie od urazu. Sąd, który nie posiada wiedzy medycznej nie mógł poczynić ustaleń sprzecznych z opinią biegłego i jeżeli odmienne ustalenia nie mają oparcia w pozostałym materiale dowodowym. Brak jest zatem podstaw, aby przyznać wnioskodawczyni prawo do świadczenia rentowego w związku z wypadkiem przy pracy, skoro wnioskodawczyni nie jest osobą niezdolną do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Ponownie podkreślić trzeba, że Sąd będąc związany granicami zaskarżonej decyzji rozstrzygać może jedynie, czy sporna decyzja w swoim przedmiocie jest prawidłowa, czy też nie. Ponieważ zaskarżona decyzja dotyczyła odmowy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, Sąd stwierdził, że w tym zakresie decyzja ta jest prawidłowa i zgodna z obowiązującym prawem, co skutkowało oddaleniem odwołania na podstawie art.477¹⁴ § 1 k.p.c.

Można jednocześnie zauważyć, że w toku postępowania sądowego wnioskodawczyni wskazywała na pogorszenie stanu zdrowia, przebytą operację oraz trwającą rehabilitację ręki. Należy mieć na uwadze, że w postępowaniu sądowym toczącym się na skutek odwołania od decyzji organu rentowego, Sąd ocenia prawidłowość tejże decyzji według stanu istniejącego w chwili jej wydania. Wskazywane przez wnioskodawczynię okoliczności dotyczą okresu późniejszego, Sąd nie ma więc możliwości zmiany decyzji na jej podstawie. Jeżeli jednak, zdaniem wnioskodawczyni pojawiły się okoliczności wskazujące na pogorszenie stanu zdrowia, ma ona prawo wystąpić do organu rentowego z nowym wnioskiem o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Wnioskodawczyni ma również prawo ubiegać się o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia, na co wskazywał w swojej opinii biegły neurochirurg.